

עמ"ת 47696/10/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 47696-10-21 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)
תיק חיצוני: 720058/2021

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים מדינת ישראל
נגד פלוני (עציר)
משיבים
החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת ג'אדה בסול) בתיק מ"ת 27905-10-21 מיום 19.10.21.
2. בקליפת האגוז- כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של כלאית שווא, תקיפה הגורמת חבלה של ממש-בן זוג, איומים; על פי המתואר בכתב האישום, ביום 10/10/21 הגיע המשיב לבית המתלוננת (שהינה בת זוגו לשעבר), ולאחר ויכוח שפרץ ביניהם, תקף המשיב את המתלוננת- משך בשערה, סטר בפניה, חנק אותה בידי ובאמצעות כבל חשמל, הטיח אותה וגרם ל"פנס בעינה", המשיך לסטור לה, עד שזו הסתגרה בחדר השירותים ומשם הזעיקה עזרה.
3. לאחר שיצאה מהשירותים הצליף בה המשיב באמצעות צינור נרגילה, ואף איים להשחית פניה באמצעות חומר חם שהרתיח. רק בהגיע שוטרים למקום חדל המשיב ממעשיו.
4. אין מחלוקת בדבר ראיות לכאורה (פרוטוקול 14/10 קמא) למעט הסתייגויות כאלו ואחרות לגבי הגדרת הצדדים כבני זוג; מסגרת עימות נטל המשיב אחריות עקרונית; עדויות המתלוננת מפורטות וקוהרנטיות.
5. ביום 14/10/21 שמע בית המשפט קמא חלופה מוצעת. לאור שמדובר במשיב צעיר ללא עבר פלילי, לאור התרשמות מהמפקחים והחלופה המוצעת, ובמיוחד לאור פרקי הזמן הארוכים הנדרשים לעריכת תסקיר, הורה בית המשפט קמא כי ניתן להעדיף מעצר באיזוק על פני מעצר ממשי. במקביל הוזמן תסקיר שירות מבחן.
6. ביום 19/10 הורה בית המשפט קמא לאחר קבלת חוות דעת יחידת האיזוק כי ההחלטה תכנס לתוקף; מכאן הערר.
7. היקף המחלוקת בין הצדדים ממוקד- שני הצדדים אינם חולקים על הצורך בהזמנת תסקיר, במיוחד בהליכים כגון אלו בהן עוסק הערר; יכול ולו לוחות הזמנים לקבלת תסקיר היו קצרים יותר, הייתה ניתנת הסכמה להזמנת תסקיר, בעוד המשיב עצור.
8. המחלוקת אפוא נעוצה בשאלה אם ניתן היה להורות על שחרור, למצער מעצר באיזוק, אף בלא הזמנת תסקיר,

במקרה דנן, לאור נסיבותיו.

9. ביקשתי וקיבלתי תיק החקירה; עיינתי בטענות ובהודעות.

10. אכן, מאז נגיף הקורונה פשה, הלכו מועדי התסקירים והתארכו; לא אחת קרא כב' בית המשפט העליון לשקול ההכרח בהמתנה לתסקיר נוכח פרקי הזמן הארוכים הנדרשים להכנתו (בש"פ 6887/20 **בן דוד נ' מדינת ישראל**); עוד הטעים כב' בית המשפט העליון כי נדרשת זהירות אף ריסון בהתערבות ערכאת ערר בשאלה אם להפנות לתסקיר אם לאו (בש"פ 6217/21 **אסולין נ' מדינת ישראל**; ראה גם בש"פ 3888/21 **קיטאווי נ' מ"י**).

11. מנגד, הדגיש בית המשפט העליון לא אחת חשיבותו של תסקיר שירות המבחן במיוחד בתיקי אלימות במשפחה (בש"פ 4224/19 **מדינת ישראל נ' עמאד מסאלחה**).

12. גם פסיקת שנים קודמות הטעימה כי בעבירות אלימות במשפחה, לתסקיר שירות המבחן מעמד מיוחד בשל הנסיבות בהן מבוצעות עבירות אלו- אגב התפרצות ספונטנית, רגשית, ולעתים אגב מערכת יחסים לא פשוטה, אשר הכרח כי עין מקצועית תיתן דעתה עליה.

13. ראה למשל לעניין זה בש"פ 8171/06 **עבדלימוב גוארגי נ' מדינת ישראל** (24.10.2006):

"**בשל המימד הפסיכולוגי החזק וההתנהגות הלא רציונאלית, הטבועים בעבירות מסוג זה, שמור תפקיד מיוחד לתסקיר המעצר בקביעה אם ניתן לאיין את מסוכנותו של הנאשם בחלופת מעצר אם לאו.**" [שם, פסקה 5]; ראו גם: גם בש"פ 8788/06 **ג'מיל ג'ורבאן נ' מדינת ישראל** (5.11.2006); בש"פ 7626/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** (27.9.2006); בש"פ 3228/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.5.2007).

14. יישוב הדברים לעיל מביא, כך דומני, כי הגם שברגיל יש לשקול ההכרח בתסקירים נוכח פרקי הזמן הארוכים, הרי בתיקי האלמ"ב, בוודאי אלו בעלי רף ממש, או בעלי אינדיקציות מסוכנות, יש להיעזר בתסקירים, למעט במקרים מיוחדים.

15. בחנתי הנסיבות כאן; גם בהתחשב בריסון עליו הורה כב' בית המשפט העליון, סבורני כי לא ניתן לשקול שחרור המשיב למעצר באיזוק, ללא תסקיר מבחן; ריבוי האלמנטים המחמירים מעלה חשש גבוה.

16. ראשית- על פי חומר החקירה, הרקע לאירוע הנו חשש ל'בגידה', רקימת יחסים עם אחר; יוזכר כי לטענת המתלוננת מדובר בצדדים אשר לכאורה סיימו הקשר ביניהם ואלבא המשיב אין המדובר בבני זוג!; הרקע מלמד על התנהלות רכושנית, קנאה, וכשמועלות טענות כגון דא, ליחסים עם 'אחר', יש בכך אלמנט מגביר מסוכנות משמעותי; ראה לעניין זה בש"פ 7284/17 **מדינת ישראל נ' פלוני**.

17. שנית- האירוע מתבצע **בבית המתלוננת**, כשלא המרחק אף לא הקניין מרתיעים המשיב; תלונת המתלוננת (הודעות 10/1021) מלמדת כי לכאורה, נכנס המשיב בלא רשות, והחל במסכת הפגיעה.

18. שלישית- ניתן לראות הכיצד מבודד המשיב את המתלוננת מעזרה- נעילת הדלת, זריקת הטלפון, עד לרגיעה המתרחשת מסגרתה מצליחה המתלוננת לקרוא לעזרה. המתלוננת מפרטת תחושותיה איך היא מנסה להזעיק עזרה, דופקת על הקירות, ואין עונה.

19. רביעית- האירוע כולל גלים של הסלמה אחר הסלמה- מאיום, למשיכת שיער; מכאן- סטירות, ואז חניקה, תחילה בידיים ואז באמצעות כבל ואז חימום הסיר (המתלוננת סברה במקור כי מדובר בחימום שמן), אגב איום להשחית פניה. הסלמה אחר הסלמה מעלה אלמנטים מדאיגים, כמעט קיצוניים, כשגם כשהמשיב 'נרגע' מעת לעת, מתחדש זעמו וממשיכה המסכת. הפסיקה קבעה לא אחת כי כאשר רף האלימות גבוה, הכלל הוא מעצר - ראה בש"פ

9225/20 **חמדאוי נ' מדינת ישראל**

20. חמישית- אין הפסקה מרצון של האירוע; לפחות לשלב לכאורי זה, מה שקטע את האירוע, אולי אף פגיעה קשה יותר, היה הגעת השוטרים לדירת המתלוננת; אזכיר כי לכאורה גם אלו נאלצו להלום בחוזקה על הדלת עד שנענו להם.

21. שישיית- גם ללא קשר לאירוע מציינת המתלוננת על יחס רכושני- ראה הודעתה מיום 10/10 שו' 112 ('תמיד נכנס לי לפרטיות'); אגב גם המשיב בהודעותיו מאשר שנזף בה כי היא מסתובבת עם אחרים (הודעה 11/10), וגם המתלוננת טוענת כי באירוע צעק, אגב הכאתה, עם מי הייתה ומה עשתה. (הודעה 10/10); זאת הגם שמדובר בצדדים לכאורה פרודים.

22. מדובר בצבר לא מבוטל של גורמים מחמירים- אירוע קשה הכולל אלימות פיזית (לרבות חניקה בידיים ובאמצעות כבל) ומילולית, שרק בנס נגמר כפי שנגמר.

23. אכן, המשיב נטול עבר פלילי; עם זאת בעבירות כגון דא, להעדר עבר אין משקל מכריע (בש"פ 1342/21 **מקסומוב נ' מדינת ישראל**); חרף העדר עבר, איבד המשיב שליטה כפי שהודה בעצמו.

24. אכן, החלופה אינה קרובה; עם זאת בעבירות אלמ"ב לא תמיד המרחק הנו פרמטר מכריע שכן לא אחת נתקלנו במקרים בהם נאשמים חצו הארץ בשל קנאה, אובססיות, או רכושנות.

25. זאת ועוד- גם נטילת האחריות אינה מטה הכף; אזכיר כי כלל ההלכות לעיל נקבעו בעוד עומדת לנאשם חזקת חפות מלאה; כאן- לכאורה, הועם זוהרה של חזקה זו; עוד אציין כי עיון בהודעותיו הראשונות של המשיב יעלה, כי ההודאה באירוע מקורה בעימות ולא עובר לכך, והמשיב הכחיש נמרצות הדברים לא אחת.

26. לבסוף אציין כי ברף אירועים כזה, כשבית המשפט קמא עצמו מתרשם מיחס אובססיבי (עמ' 6 שו' 10 בהחלטה), יש להיזהר ומוטב לבחון הנאשם עצמו בקפדנות, טרם בחינת מפקחים. השווה סוגיה דומה מת (ב"ש) 10902-05-20.

27. אזכיר כי **מקום בו קיים ספק בדבר הצורך בתסקיר**- במיוחד באישומי אלמ"ב, הכלל הוא כי מוטב להפנות; ראה בש"פ 3137/12 **מ"י נ' טאו**. הפסיקה דיברה על 'משנה זהירות'- בש"פ 8853/08 פלונית נ' מ"י.

28. לבסוף, אביא את הנחיית כב' בית המשפט העליון, בבש"פ 7014/20 פלוני נ' מ"י-

"לא ניתן להתעלם מהטעמים העומדים בבסיס חזקת המסוכנות הסטטוטורית הקבועה בעבירות שבהן הואשם העורר, הנטועים למרבה הצער, במציאות החיים הקשה אליה אנו נחשפים. אך לפני ימים אחדים, התבשרנו על שתי נשים שקיפחו את חייהן באופן טראגי, בתוך שעות ספורות אחת מהשניה, כאשר החשודים ברציחתן היו בני זוג. כפי שצוין בפסיקתו של בית משפט זה לא אחת, ניסיון החיים מלמד כי עבירות של אלימות במשפחה

מתבצעות לעתים רבות תוך התפרצויות זעם בלתי נשלטות, באופן המעצים את המסוכנות הנשקפת מנאשמים בעבירות אלו (בש"פ 7626/06 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (27.9.2006)).

לפיכך, ובהתאם למצוות המחוקק, על בתי המשפט להימנע מלשחרר נאשמים בעבירות אלימות במשפחה לחלופת מעצר מבלי לוודא את בטחון של קורבנות העבירה ואת שלום הציבור בכללותו.

29. על כן אני מורה כי בשלב זה, עד קבלת התסקיר, ישאר המשיב במעצר מאחורי סורג ובריח; לאחר קבלת התסקיר שמורות ביד כל צד מלוא טענותיו.

30. נוכח שהחלופה עצמה נבחנה, יעשה שירות המבחן לקצר לוחות הזמנים ככל הניתן. הערר מתקבל אפוא.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשפ"ב, 24 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.